

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο ΤΕΡΝΜΠΟΥΛ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ριζικές μεταρρυθμίσεις, ή πρόχειρα μπαλώματα;

Το 2016 θα μπορούσε να είναι πολύ ενδιαφέρουσα χρονιά για την Αυστραλία με τη δυνατότητα να «χαρτογραφηθεί» το άμεσο, αλλά και απότερο μέλλον της από την κυβέρνηση που θα εκλεγεί φέτος. Το ζητούμενο δεν είναι να εκλεγεί και από τους πολίτες πρωθυπουργός, ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, αλλά τί αποφάσεις θα πάρει έχοντας τη λαϊκή εντολή, αφού το Εργατικό Κόμμα δεν πάει πουθενά αν δεν υιοθετίσει ριζοσπαστικές πολιτικές για την αντιμετώπιση των μεγάλων εθνικών προβλημάτων.

Ο κ. Τέρνμπουλ, θα πρέπει ν' αποδείξει στους πολίτες ότι δεν διεκδίκησε την πρωθυπουργία επειδή είναι ματαιόδοξος, όπως είπε ο Λίμπεραλ πρόητης της Βικτώρια, Τζεφ Κένετ, ούτε είναι αναπληρωματικός παίκτης που τον χρησιμοποίησε το κατεστημένο για ν' αντικαταστήσει τον πληγωμένο στις δημοσκοπήσεις, Τόνι Αμποτ.

Το ότι ο κ. Τέρνμπουλ είναι χαρισματικός, δεν το αμφισβητούμε, άλλωστε το δείχνουν περίτραπα οι δημοσκοπήσεις. Εκείνο που δεν ξέρουμε είναι αν θα συγκρουστεί με τους υπερσυντηρητικούς στο Λίμπεραλ Πάρτι, για

ν' αφέσει το στίγμα του σαν μεγάλος πηγέτης, στα πρότυπα του Μέντζις, του Ουίλαμ, του Χόουκ και του Κίπινγκ, ή ακόμη και του Χάουαρντ με κάποια επιείκεια.

Ο πόλεμος εναντίον τού συνδικαλισμού που υπόσχεται δεν πρόκειται να τον αναδείξει σε μέγα μεταρρυθμιστή, αν ο κ. Τέρνμπουλ δεν συγκρουστεί με τα μεγάλα συμφέροντα που δεν είναι υποδείγματα ίθους. Οι διεφθαρμένοι συνδικαλιστές θα πρέπει να πάνε φυλακή, αλλά θα πρέπει να σταματήσει και η προστασία των φοροφυγάδων μεγάλων επιχειρήσεων που κλέβουν την κοινωνία μας με την ανοχή των πολιτικών φίλων τους.

Οι προτάσεις που ακούσαμε μέχρι σήμερα από τον κ. Τέρνμπουλ και δεν μπορούν να χαρακτηριστούν «μεταρρυθμίσεις», είναι μόνο μπαλώματα σε ένα παλιό, καταρρακωμένο φορολογικό, κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. Ακόμη και η πρόσβαση στις χώρες μας στην τεχνολογική εξέλιξη που ευαγγελίζεται ο πρωθυπουργός σαν πανάκεια για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, είναι μόνο ένα πολύτιμο εργαλείο στα χέρια ενός ικανότατου χειριστή.

Για να εξασφαλιστεί το μέλλον που αρμόζει στην Αυστραλία σαν μια εύρωστη, ευημερούσα και ευϋπόλοπτη δημοκρατική χώρα χρειάζονται βαθιές τομές στα οποιερινά δεδομένα που την έφεραν στο χείλος οικονομικής ύφεσης και στην υπονόμευση από πολιτικάντες βασικών αρχών κοινωνικής δικαιοσύνης. Η Αυστραλία ήταν παράδειγμα προς μίμηση για τους νεωτερισμούς που υιοθέτησε από τις αρχές του 20ού αιώνα και τώρα κινδυνεύουν χωρίς την προστασία του κράτους. Η αναγνώριση των πολιτικών δικαιωμάτων για τις γυναίκες (1902) και τους Αυτόχθονες (1967), τα εργατικά δικαιώματα (1856), το δίκτυο κοινωνικής προστασίας (1908), η αντικατάσταση του αγγλικού εθνικού ύμνου με το Advance Australia Fair (1984), η δωρεάν παιδεία (1848) και υγεία (1946), το Μέντικερ (1984) και τα μεγάλα έργα υποδομής όπως το Snowy Mountains Scheme (1949-74) είναι μερικά μόνο δείγματα μιας χώρας προστά από τον καιρό της, χάρη στις αποφάσεις εμπνευσμένων πολιτικών, που δηλώνουν απόντες στην εποχή μας.

Ο δημοφιλής κ. Τέρνμπουλ, έχει τα

προσόντα για να επιβάλει τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις που θα εξασφαλίζουν το μέλλον τής χώρας μας με γνώμονα τις παραδοσιακές αυστραλιανές αρχές τής ίσης πρόσβασης και ίσης μεταχείρισης για ΟΛΟΥΣ τους πολίτες. Η άλλη επιλογή του είναι να παραμείνει όμπρος των «στεγών» στο Λίμπεραλ Πάρτι και να συνεχιστούν τα «μπαλώματα» με μετριότατους υπουργούς που «έθαψαν» το πολιτικό μέλλον τού Τόνι Αμποτ.

Πιστεύω, πάντως, ότι αυτό δεν συνάδει με τον μαχητικό Μάλκολμ Τέρνμπουλ που συγκρούστηκε με οικονομικούς μεγιστάνες τής χώρας μας και θριάμβευσε. Θυμάμαι, πως όταν 1991 ο μέγας και τρανός, Κέρι Πάκερ, απέλποσε σε έναν καυγά τους πως θα τον σκοτώσει, ο κ. Τέρνμπουλ τού απάντησε περίπου «Φρόντισε ο δολοφόνος σου να με σκοτώσει με την πρώτη, γιατί αν αποτύχει εγώ σίγουρα θα βρω το στόχο μου». Οπως βλέπουμε, πίσω από το μειλίχιο χαρακτήρα του κρύβεται ένας σκληρός διαπραγματευτής που χρειάζεται σήμερα η Αυστραλία, εφόσον δεν έχει καταντήσει υπαλληλάκος των συστημάτων φοροφυγάδων και υπηρέτης του νεοφιλελυθερισμού.

Παιδική φροντίδα

Η παιδική φροντίδα και προπαντός το κόστος της πρέπει να είναι μια από τις προτεραιότητες τής ομοσπονδιακής κυβέρνησης, γιατί σύμφωνα με προβλέψεις οι γονείς θα πληρώνουν μέχρι \$200 την ημέρα στους παιδικούς σταθμούς το 2017. Αυτό αντιστοιχεί με τα δύο τρίτα του οικογενειακού εισοδήματος για τον μέσο Αυστραλό και ασφαλώς ασύμφορο για τα εργαζόμενα ζευγάρια, που σημαίνει ότι ο άνδρας ή η γυναίκα θα πρέπει να μην εργάζονται με αρνητικές συνέπειες όχι μόνο στην αγορά εργασίας, αλλά και στην είσπραξη φόρων εισοδήματος.

Δίκοπο μακαίρι για την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, που θα πρέπει να επιλέξει ανάμεσα στο κόστος επιδότησης των παιδικών σταθμών, ή στο κόστος από την απώλεια φόρων εισοδήματος αν μειωθούν δραστικά οι εργαζόμενοι. Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση τέρνμπουλ δεν θέλει ν' αυξήσει τη φορολογία για τους έχοντες και κατέχοντες για να μπορεί ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, ενώ ο Θησαυροφύλακας Τζέισον Μόρισον θα μείωνε τους φόρους των μεγάλων εταιρειών που έτσι και αλλώς δεν πληρώνουν!

Οπως γράψαμε στο προηγούμενο σχόλιο, ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, θα πρέπει και γρήγορα ν' αποφασίσει τί θέλει για το μέλλον τής Αυστραλίας και η παιδική φροντίδα είναι ένας βασικός πυλώνας του.

Ο «ανένδοτος» τού δικομματισμού

Ο πρύγκηπας των Χανίων, Κυριάκος Μπασοτάκης, που διεκδικεί την αρχηγία στη Νέα Δημοκρατία -επειδή σόι πάει το βασίλειο- δήλωσε πως ο Αλ. Τσί-

πρας «δεν είναι κατάλληλος για πρωθυπουργός» και επιμένει ότι «ο κυβέρνηση θα καταρρεύσει από μόνη της». Το κοπέλι βλέπει όνειρα θερινής νυκτός μέρα μεσημέρι και κειμωνιάτικα μάλιστα, όπως η καύμενη Φώφη Γεννηματά που κι' αυτή βρίσκεται στην αρχή του ΠΑΣΟΚ λόγω... μπαρμά.

Γενικά, οι μνημονιακές δυνάμεις στην Ελλάδα (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και Ενωση Κεντρώων) έχουν φάει τα λυσσακά τους να πέσει στην κυβέρνηση Τσίπρα, επειδή τρέμουν τις συνέπειες αν ο Άλεξης Τσίπρας επιβιώσει το πρώτο εξάμηνο φέτος που θα είναι πολύ επικίνδυνο. Δεν φοβούνται μόνο μήπως ο Τσίπρας καταφέρει να περάσει τα μέτρα εναντίον τής ακραίας φτώχειας, την μεταρρύθμιση στο συνταξιοδοτικό, την αρχή τής οικονομικής ανάπτυξης και την μείωση του εθνικού χρέους, τρέμουν κιόλας για τις συνέπειες από τον πόλεμο κατά τής φοροδιαφυγής και την εξυγείανση των διεφθαρμένων ΜΜΕ.

Για να επιβιώσει τις δύσκολες ώρες ο δικομματισμός, στηρίζεται στην κοντή μνήμη των οπαδών του που έχουν ξεχάσει ποιός προκάλεσε την οικονομική κρίση και έφερε τα Μνημόνια στην Ελλάδα, ποιός δημιούργησε στρατιές ανέργων, ποιός προκάλεσε εκατομμύρια χρεοκοπίες, ποιός μείωσε μισθώσι και συντάξεις, ποιός υπονόμευσε το σύστημα υγείας, ποιός έστειλε στη ζεντιά τα μορφωμένα παιδιά τής πατρίδας μας κλπ. κλπ.

Ο Μπασοτάκης και η Γεννηματά ήταν μέλη αυτών των κυβερνήσεων τής συμφοράς και τώρα μάς λένε πως ο Τσίπρας δεν είναι κατάλληλος για πρωθυπουργός! Δεν θα υποστηρίξω πως ο Τσίπρας τα έκανε όλα στην εντέλεια για να τρελαθούμε, αφού και λάθος επιλογές

συνεργατών έκανε και υποσχέσεις που δεν μπορούσε να τηρήσει μάς είπε και σε άτακτες υποχωρήσεις αναγκάστηκε από τους δανειστές, όμως μεταξύ δύο κακών το μη χείρον θέλτιστον. Και μεγαλύτερο κακό από τον δικομματισμό Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ δεν συνέβη στην πατρίδα μας μετά τη χούντα.

Καλό!

Πάει η άλλη παραλία και διαβάζει βιβλίο... Εγώ θα πάω αύριο στη βιβλιοθήκη να παίξω ρακέτες!

Ακόμη ένα:

- Μπαρμά εσύ ήθελες αγόρι ή κορίτσι;
- Βασικά παιδί μου εγώ ήθελα απλά να περάσω καλά...